

M. N. MŰZEM KÖRNYETÉRE
Hírlap-Könyvtár
Növekedésért
1903. 9/27. SZ.

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 Korona
Fél évre 2 Korona
Negyed évre 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A telepítésről

Most, mikor a kedélyeket a politikai izgalmak tartják lekötve, a mikor mindenki szorongó félelemmel, buzgó kíváncsisággal lesi a fordulatokat, — most is országos érdeklődésre számíthat a földmivelésügyi miniszter nagyfontosságú törvényjavaslata a telepítésről.

Erről a törvényjavaslatról bizvást elmondhatjuk, hogy nagy haladást jelent a szociálpolitika terén, mert az hivatva van megoldás felé vezetni azt a nagy kérdést, mely a népesség és a földbirtok arányos elosztásában rejlik, ezáltal összhangzásba hozandó az állami és nemzetgazdasági érdekeket.

Az 1894. évi telepítési törvény a telephelyet a vételár megfizetésének föltétele mellett adta a telepítőnek, míg az új törvényjavaslat szerint telephelyet járadék vagy haszonbér útján is meg lehet szerezni.

Lényeges ujitása a javaslatnak az, hogy nyolczvan holdnál nagyobb egész kétszáz holdig terjedő telekbirtok létesítését is megengedi.

E rendelkezés célja a már elpusztult középosztályt föltámasztani poraiból.

Mert csakis a középbirtokosokban találhatják föl a telepések vezetőiket, oktatóikat, irányítóikat.

De lehetővé teszi a javaslat a középbirtok megtartását is, mert a miniszter a telepítési alap javára a megszerzett ingatlant — bizonyos körülmények között — akár véglegesen, akár pedig csak haszonbérbe adhatja, sőt házilag is kezeltetheti.

A telepítést ez a törvényjavaslat állami feladatnak tekinti s így a vezetést és irányítást az állam kezébe adja, de annélkül, hogy a társadalmat kizárná ebből a fontos tevékenységből, sőt ellenkezőleg, igen fontos feladatokat ruház reá, nevezetesen gondot fordítanak arra, hogy a telepítés megszervezésénél a bürokratikus elzárkózottság ne érvényesülhessen és mind a

két fél egyaránt vegye ki részét a munkálkodásból.

A javaslat szerint a földmivelésügyi miniszternek jogában áll a törvényhatóságok területére telepítési tanácsot szervezni.

Utóbbi feladata lesz minden birtokvételetől és értékesítési ügyről tudomást szerezni.

A telepítésre alkalmas birtokok megszerzését a javaslat engedmények által véli elérhetőnek, melyeket úgy az ingatlanát eladónak, valamint a vevőnek egyaránt nyújtanak.

A javaslat gátat vet a birtokoknak idegen kezekbe juthatásának az által, hogy minden földvevő és tekintet nélkül mindenki, a ki a birtokvásárlás időpontját megelőzőleg öt évvel előbb az ország határain kívül lakott, minden hold föld birtoka után legalább ötven koronát tartozik a telepítési alap javára fizetni.

A törvényjavaslat még szigoruan előírja a telepítési hatóságok jogkörét, teendőjét.

Majd bölcs előrelátással tárgyalja a telepések csoportosítását.

Igy tehát birtokpolitikai tekintetben sok régi kívánságot teljesít a javaslat.

Mert eddig nálunk a földbirtoknak csak két szélsőségét találni: jószágok tenger tömegét és aránylag apró paraszt-telekeket.

Birtok tekintetében a közvetetlen ellentétek országaképp jelenik meg hazánk, vagy apró-cseprő parasztság vagy fejedelmi birtokok; középosztály alig van, a mi pedig van, az nagyon gyenge.

A két szélsőség közvetítése hiányzik, a magyar mezőgazdaság sulypontja nem középutt, hanem egészen az egyik oldalon fekszik.

Oly állásu emberek, kik képzettségük, vagy vagyonuknál fogva a felső és alsó osztályt áthidalnák, kevés számmal vannak hazánkban.

A polgárság a birtokosságnál majdnem egészen hiányzik.

Valamennyi érdek karöltve járása e miatt szerfölött megnehezítettetik.

A közép-lépcsőkön nincsen vezető.

Az alantálló tettejeje és szorgalma nem hág föl, s a képzettség és vagyon hatalma nem száll alá e lépcső-hézagon, hogy támogathatják egymást.

Mindenki magára van utalva és kölcsönös képzés és előmozdítás nincs. Hol a középosztály hiányzik, ott lehetnek ugyan egyesek, de nincs osztály, mely dolgozik és egyuttal hatalmat gyakorol: itt a képzettség — vagy vagyonbeli, szellemi vagy gazdasági tőkéből álló hatalom hivalkodásra ad jogot, s a munka nem az iparkodás, hanem a szegénység, az ügyefogyottság kifejezése.

Ezeket a visszas állapotokat megszüntetni, a birtokosságot boldogulás, jóllét felé vezetni van hivatva e törvényjavaslat.

Vajjon mikor lesz belőle törvény? Ugyan ki mondhatná azt meg a mostani viszonyok közt?

Vegyesek.

— A pusztaszeri ünnep. A pusztaszeri Árpád-szoborhoz minden esztendőben elzarándokol a környék népe augusztus hó első vasárnapján. A szobornál isteniszteletek, hazafias szavalatok és beszédek tartatnak, délután pedig népünnepély. Az idén is augusztus hó első vasárnapján fog az ünnepély megtartatni. Ezen ünnepségen a budapesti egyetemi ifjuság is képviselteti magát.

— Halálozás. Lovass Jenő áll. el. isk. tanító nejét, szül. Aranyi Irént sulyos csapás érte. Édesatyja: Aranyi Sándor, Abony város nyugalmazott főjegyzője június hó 27-én 75 éves korában elhunyt.

— Iparossegédek szállója. Még a tavaszon történt, hogy Mindszent község képviselőtestülete elé Korom Gáspár községi képviselő azon indítványt terjesztette elő, hogy Mindszent községe a keresztül utazó iparos segédek részére éjjeli szállót létesítsen. Több órán át folyt e tárgyban a vita,

végül pedig ez indítvány elfogadtatott és bizottság küldetett ki a szálló mikénti létesítésének keresztülvételére. Mint értesülünk, a kiküldött bizottság működésének eredményéről mielőbb jelentést fog tenni a községi közgyűlésnek és így meg fog valósulni egy már régen szükségessé vált intézmény létesítése.

— **Kerékpárverseny** volt Szentesen múlt vasárnap, melyen községünkben Walter József is részt vett, ki is, daczára annak, hogy verseny közben a gépjének baja történt, a második díjat nyerte el.

— **Iparos tanoncz-iskola.** Immár öt esztendeje, hogy a mindszenti iparos tanoncz-iskola megszűnt. Ez alatt az öt év alatt egy generáció tanoncz — úgy 70—80 — nyerte el segédi munkakönyvét, kilépett az életbe, hogy egykoron számottevő iparos mester váljék belőle. A jelenkor azonban megkívánja, hogy az iparos értelmes, intelligens osztályt képezzen, sőt a jövőben ez még nagyban fokozódni is fog. Sajnos, kevés reményünk lehet arra, hogy községünkben ezen öt év alatt mesterségét kitanult és felszabadult iparos segédekből valaha olyan mesterek váljanak, kik a kor kívánalmainak minden tekintetben megfelelhessenek. Ennek egyetlen oka pedig az, hogy a tanoncz-iskola ezen öt év alatt szünetelt. Mert hogy mily tananyagot dolgozott fel a tanító-testület a tanoncz-iskolában, tudja minden iparos mester, mert személyesen is meggyőződhetett tanoncz szellemi előhaladásáról. A tanoncz-iskola megszűntét az okozta, hogy a törvény által előírt létszám: 50 tanoncz nincs községünkben; már pedig a község csak az esetben kötelezhető az iskola fentartására, ha a létszám meg van. Azt, hogy nincsen meg az 50 tanoncz, egy kissé különösnek találjuk, annál is inkább, mert 1898-ban 59 tanoncz volt. És ha jelenleg nem is volna meg a köteles létszám, úgy az illetékes fő-

rumoknak, valamint Mindszent község iparosainak is el kell követni mindent, hogy az iparos tanoncz-iskola szeptember hó 1-én megnyíljen. Meg vagyunk arról győződve, hogy községünk derék képviselőtestülete nem fog elzárkózni ezen nemes iskola létesítése elől, a miniszter pedig méltányolni fogja községünk áldozatkészségét és állami segélyben fogja részesíteni a tanoncz-iskolát. Adja Isten, hogy ez év szeptember havában üdvözölhessük az új intézményt.

— **Az egyenes adók reformja.** Nagyon figyelemre méltó határozatot hozott mlut havi közgyűlésén Kolozsvár törvényhatósága, midőn kimondta, hogy az egyenes adók reformálása érdekében felir a pénzügyminiszterhez. A felirat szerint a mai közadótörvényben alig érvényesül a modern állami élet első alapelve, a közteherviselés eszméje. Épp ezért a mai adórendszer sorvasztólag hat közgazdasági, politikai és erkölcsi állapotainkra és a legnagyobb mértékben megérett a revízióra. Sorra veszi ezután a felirat az egyes adónemeket. A földadó s házbéradó nagyon magas, s a legegységibb életforrásokat támadja meg. Ezzel szemben a tőkeamatadó nagyon alacsony. A kereseti adókban megint sok az aránytalanság s mivel a pótdadó nem egyenlíti ki az egyes jövedelmi forrásokra vetett adók közti aránytalanságokat, égetően szükséges az egész adózási rendszert új alapokra fektetni. A felirat támogatására Kolozsvár tanácsa felhívta Csongrád vármegye törvényhatóságát is.

— **Ipari kiállítás Vásárhelyen.** Juhász Mihály h.-m.-vásárhelyi polgármester elnöklése alatt a jövő évben rendezendő ipari kiállítás megbeszélése céljából értekezlet tartatott az elmúlt héten. Az értekezleten a polgármester előadta, hogy az ipari és gazdasági kiállítást 1904. évi augusztus hóban tervezik, hogy annak céljaira a város kö-

zönsége már följánlott 6000 koronát és ösmertette az előkészítésre vonatkozó tanácskozások eddigi eredményeit. Fölkérte aztán Kulinyi Zsigmond kamarai titkárát, adná elő szakszerű nézeteit a tervezett kiállítás miként leendő rendezésére vonatkozólag. Kulinyi Zsigmond, a szegedi kereskedelmi és iparkamara titkára részletes programját fejtette ki a H.-m.-vásárhelyen tervezett kiállításnak és főként annak ipari részét illetőleg megjelölte a várható részvétel arányait és azokhoz képest költségvetési előirányzatot is terjesztett elő. Ez a költségelőirányzat arra van alapítva, hogy elkerülésével a tetemes összegeket igénylő csarnokok építésének, az ipari és gazdasági kiállítás a református gimnázium épület tantermeiben, folyosóin, tornacsarnokában és az épület udvarán emelendő ideiglenes csarnokokban rendeztessék, az állatiállítás pedig közvetlen a gym. épület melletti téren tartassék.

— **Szivenszurta a bátyját.** Csikós Mihály és József testvérek, csongrádi gazdaglegények együtt dolgoztak az istállóban. Egyszer csak Mihály odaszólt 13 éves öccsének, hogy adja oda a vasvillát. A fiu felkapta a kért tárgyat s odadobta bátyjának. Csikós Mihály nem tudta elkapni a vasvillát, mely mellébe furódott és átszurta a szívét. A legény pár percnyi kínlás után meghalt. Gondatlanságból okozott emberölés vétsége miatt ült ma fiatal gyerek a szegedi bíróság előtt, kit az orvosszakértők meghallgatása után figyelembe véve a körülményeket, 3 napi elzárásra ítélte.

— **Biró és vádlott.** Napégetett arczu, nehézkes kétkézi munkás áll a bíróság előtt. Nem igen érti a sok czifra beszédet, kivált mikor a járási felcser holmi „heg-dag“-ról, vagy mi a csodáról beszél. Valami aratási verekedésről folyik a szó.

— Volt-e már büntetve ?

— Nem én, hacsak az nem, hogy mán

TARCZA.

KI BOLDOG?

Szabó Árpád, a belgyógyászat hírneves tanára most végzett az utolsó betegével.

Szórakozottan sodorta cigarettáját, miközben asszistense jelentését hallgatja.

— Harminczhat látogatónk volt délután, professzor ur. Valóban alapos munkát végeztünk. A szám napról-napra növekedik. Meg kell hosszabítani a rendelő órákat — teszi hozzá nevetve — mert nem győzzük majd a rendelést.

— Meglehet — felelte Szabó egykedvűen, közben babrálván a fiókjában összegyömösölt pénzzel.

— Érdekes kórtünet volt ezé a fiatal asszonyé, — folytatja az asszistens. Milyen messziről jött, hogy a professzor urral megvizsgáltassa magát. Hízogás nélkül mondhatom, hogy eddig ritkaság a bennünk bizó bosnyák; már pedig ez az asszony egyenesen hozzánk jött. Tekintetbe véve, hogy a lenn letelepedett osztrák orvosok nem nagyon rokonszenveznek velünk, mint különös esetet említem és büszkeséget kelt bennem az a tudat, hogy professzor ur tudományos tekintélye tulszárnyalta a sokkal idősebb külföldiekét.

Valóban úgy volt.

Szabó Árpád még csak harminczas éveiben volt és sokkal idősebb tanártársai nem valami jó szemmel nézték példa nélküli rohamos emelkedését.

Nem válaszolt asszistense szavaira, ki nem tudva továbbszöni a beszélgetés fonálát, belemerült egy szaklap tanulmányozásába.

Szabó meg csak tovább merengett a multak emlékein.

Nem a pusztá szerencse alapította meg karrierjét: talán az is közbenjárt, de hírnevét mégis csak ritka szorgalmának köszönheti, mert tapasztalatait és tudományait emberföltötti erővel gyűjtötte össze rövid idő alatt.

*

Tünjetek el, ti fényes falak!

Repüljetek át e ragyogó körön, mi a jelent jelképezi.

Ez a jelen.

Szürke felhők közé emelkedtünk, melynek színe egyre sötétül, míg koromfekete sötétségbe megy át.

Két irány is kísér.

A nyomor és a kétségbeesés.

De jóleső, halovány kék fény tünik fel a távolban, mely mindig közelebb és közelebb jön.

Az árnyak már eltűntek.

S lassacsokán derős, napsugaras kék égboltozat alatt találjuk magunkat.

A reggeli napsugarak egy városka tem-

plomtornyán játszadoznak.

A templom előtt siet Szabó Árpádka, a kis gimnazista, az iskolába. Kezében nagy karéj kenyeret visz: oszonnáját, mit édes anyja, a szegény özvegy nyesett le az imént részére.

Nagy igyekezettel rakosgatja apró lábcskáját és soványka teste suját meglehetősen növeli az oldalán lelógó vászontáska, melyben könyvek és egyéb iskolai szerek vannak elhelyezve.

Mikor a sarkon befordul, tekintetes kis- és nagynyustai Nyustay Balázs, uram háza előtt, illendően leveszi kalapját a kapuban pipázó, nagy potroha rézvörös ábrázatu bácsinak:

— 'csés jó reggelt kívánok!

— Hé, öcsém! — kiált borizü hangon, anélkül, hogy pipáját kivenné szájából. — Megállj csak egy szóra. Ki fia vagy?

— Szabó Árpád vagyok — feleli ez félelem nélkül. Édes apámat Szabó Dánielnek hívták, de meghalt a tavasszal.

— Szabó Dániel, — hunyorgatja szemét Nyustay uram, igyekezve csekély esztét összeszedni. Szabó Dániel? Hm, hm! Ily nevű egyént nem ismertem a városban; — hallod-e, öcsém?

— Nem ösmerhette, kérem, mert nem itt halt meg, hanem Telekesen, hol gazdasági volt. Mi csak most költözködtünk a városba, a nyáron.

második feleségöm van.

Tovább kérdezzetik a magyart:

— Hát maga mért nem evett a gulyásból, mikor kínálták? Talán vegetáriánus?

— Nem én instálom, római katolikus vagyok.

— Hát Csuri Nagy János részt vette-e a dologban?

— Hogyne! Részes vót!

— Hallja Csuri, azt mondja tanu, hogy maga is részes volt. Mit szól hozzá?

Felugrik Csuri:

— Mit? Hogy én? Tán bolond kend? Én is vereködtem?

— Nem vereködté te egy csöppet se. De részes arató vótá!

— A vasut figyelmeztetése. Nem ritka eset, hogy aratás idején a vasuti pályatest mentén minduntalan kigyulladnak a keresztbe rakott gabonakévék. Sokszor elég egyetlen tűszikra is, amely a lokomotív kéményéből kipattan, hogy lángra lobbantsa a learatott gabonát. A magyar államvasutak osztálymérnöksége, erre való tekintettel most felszólítja a gazdákat, hogy szigorúan tartsák be azt a belügyminiszteri rendelet, mely szerint a vasuti pálya tengelyétől számítva legalább ötven ölnyi, tehát 130 lépésnyi távolságban szabad csak a learatott gabona keresztet elhelyezni. E fontos rendelkezésre, saját jól felfogott érdekükben is felhívjuk a gazdaközönség figyelmét.

— Az államnak nevelt gyermekek. Öreg ember halt meg Szeged alsóváros egyik legelrejtettebb házikójában. Senki se fogta le szemét, úgy halt meg magában, ki se törődve az öreg Kászó Bálinttal. Csak mikor már órák hosszánt feküdt mozdulatlanul a szalmazsákon, gondolkodtak a szomszédok azon, hogy el is kellene vitetni a halottat. De ki vigye? Bementek hát a városházára, szóltak a kerületi orvosnak, a ki a hivatalos emberek kíséretében megjelent a halott

— Hm, hm, az már más. Hát édes anyád miből él?

— Varrónő, kérem szépen.

— Na jól van, öcsém, — szól Nyustay miközben egy barackot nyom a fiucska feje búbjára. Most már lódul az iskolába. Okos gyerek vagy. Hanem tanulj, hm, hm, mert béres lesz belőled.

Szabó Árpádka illedelmesen elbucszott és most már még szaporábban mérte a göröngyös kövezetet.

Nyustay uram kísérté őt szemével, míg csak el nem nyelte az iskola épülete.

Ezalatt a dohány is elszivódott és az öreg Nyustay uram szükségesnek találta, hogy becses énjét egy kis reggelivel megerősítse, hát sarkon fordult, hogy eleget tegyen e legkedvesebb foglalkozásának.

Időközben az udvarban elkeseredett csatározás folyt egy piros alma körül.

A két reményteljes Nyustay-ivadék vivta egymással.

Segédkeztek ebben Kormos, a komondor, a fiu pártját fogva és Gyöngyös, a kis öleb, igyekezett urnőjének az almához való jogát ékes kutyanyelven kifejezni.

A fiu keze elég gyorsan forgott.

A leányka piros arczára célzott pofonok hangja, mint valami sortűz, egyformán gyors egymásutánban csattantak el.

A leányka sem volt rest és a gyors

szegényes szobácskájában. Oly egyedül volt, csak éppen egy borzas elvadult kutya sunyított a világ legszomorubb ravatala mellett.

— Hát nincs senkije ennek az öregnek? — kérdezte az orvos egyik házbeli asszonytól.

— Van annak gyermekei. Őt is.

— Hol? Hogy nincsennek azok most itt?

— Hát megkövetöm, az állam könyvérén élnek.

— Hogy-hogy?

— Hát úgy, kérem szépen, hogy az egyik fia Vácson öszi a rabkenyeret; a nagyobbik leánya Mária-Nostrán lakik már öt éve, jól él, csak nem szabad neki kigyönni; a kisebbik fiát pedig, az ám az okos gyerekek, itt nevelik tudományra Szegedön, irni-olvasni tanítják, mög mestörségöt is tanul a Csillagbörtönben. Van osztán még egy. No az katona. Nem köll neki kirukkolni soha, csak éppen ül az aradi garnizon-áristomba. Hogy az öödikkkel, a kisebbikkel mi van, azt már nem tudjuk. Nem láttuk már régóta.

— Tizenkét ajándékkönyv! Ez az a kedvezmény, amiben a „Magyar Hirlap“ az előfizetőit karácsonyra részesíti. Tizenkét gyönyörű irodalmi alkotás, elsőrangú hazai és külföldi írók művei, — jobbára érdekesítő regény, — tehát egy egész kis könyvtár a „Magyar Hirlap“ meglepően bőkezű ajándéka a saját közönségének. Ahány hónapig egyvégben előfizetője valaki a „Magyar Hirlap“-nak, annyi kötet remekszép könyvre tarthat igényt karácsonykor. A ki például július elsejétől kezdve járhatja a lapot december végéig, annak a kiadóhivatal annakidején hat kötet regényt küld. Magától értetődik, hogy az egész éves előfizetők, ha mindjárt csak havonként küldik is be az előfizetési pénzt, tizenkét könyvet kapnak. Ezek közül az ajándékkönyvek közül egy fölötőbb érdekést mutatványul már most, július elején

rugásban való rendkívüli gyakoroltságáról tett tanúságot.

A harcot az egyenlően két részre osztott pipaszár-ütések szüntették meg.

A fiu nadrágjában székelő portömeg erre jónak látta, hogy a helyről, melyen magát otthonosnak érezte, sietve távozzék, sűrű felhők alakjában.

Ezek után helyreállt a béke, a két harcos a futásban keresett menedéket a nem várt támadás elől.

Nyustay uram futott utánuk, már amenynyire a futást nehéz teste megengedte.

A pipaszárral veszedelmesen hadonászott, közben cifrábbnál-cifrább káromkodásokat küldve a menekülők után.

Mire beért az ebédlőbe, addig a két gyermek a legjobb egyetértésben majszolta a vajás kenyeret, mit egy törülközővel bepólyázott fejü asszony kenegetett apró, piritott kenyérdarabokra.

Ez volt Nyustay uram családja.

Tudniillik, hogy Nyustay uram már deresedő korában vette magára a házasság aranyos jármát, megosztva azt egy szintén élete nyarán levő hölgygyel, Koltó Amáliával, ki méltó párja volt Nyustaynak a semmittevésben.

A gyermekek közül Béla volt az idősebb, hat éves, Ilonka pedig csak öt éves.

(Vége következik.)

szétküld a „Magyar Hirlap“ előfizetőinek. A „Magyar Hirlap“ ismét bámulatos, szinte rendkívüli munkát végzett a sajtó szolgálat terén. Utolérhetetlen volt abban, ahogy a világraszóló, s annyi izgalmat okozott szerb királydrámáról a legmegbízhatóbban s a leg részletesebben tájékoztatta olvasóit. Minden adata bő és kimerítő, s emellett teljesen igaz volt. A hirszolgálat legmagasabb színvonalán állott ezuttal is a „Magyar Hirlap“, mint általában mindig. Ez a pontosság, megbízhatóság és szavahihetőség jellemzi a „Magyar Hirlap“-ot minden tekintetben. Mindent a közönségért! ez jelszava a „Magyar Hirlap“-nak. Ezt találjuk a politikájában, amely rendíthetetlenül szabadelvű és demokrata. Ezt minden akciójában, mely feltétlenül a magyar érdekek védelmében csucsosodik ki. A „Magyar Hirlap“ teljesen szabad és független minden párttól, osztálytól és érdekcsoporttól. Egyetlen vezérelve az igazság. Egyetlen célja, hogy önzetlenül tegyen szolgálatot a közügynek, főképpen pedig a magyar ügynek. Munkatársai a legjelesebb írók és hirlapírók. Czikkei ennél fogva rendkívül érdekesek, alaposak és minden irányban tökéletesen tájékoztatók. A „Magyar Hirlap“-ot minden közleményében a jó izlés és a tiszta erkölcs vezeti. Hogy mennyire kedvez közönségének, azt azzal a nagy változatossággal is bizonyítja, amely hasábjain annyira szembeötlő. A rendes újságrovatokon kívül, melyek mind bővekek s tartalmasak, van a „Magyar Hirlap“-nak vasárnaponként „Asszonyok rovata“ című érdekes cikksorozata, töképen nők számára. „A társaság“ rovatban mulattató olvasmányt talál az olvasó. A „Közigazgatás“ című rovat közlései pedig a legnagyobb szakavatottsággal ölelik fel az idevonatkozó kérdéseket. A „Magyar Hirlap“ nevének megfelelően minden izében teljesen osztatlanul magyar! Ami magyar ügy és magyar érdek, annak nincs hivebb, kitartóbb szószólója a „Magyar Hirlap“-nál. Tizenkét ajándékköteten kívül még más értékes kedvezményei is vannak a „Magyar Hirlap“-nak. A „Magyar Hirlap“ előfizetői kedvezményes áron kapják meg a „Divat Szalon“-t negyedévre 2 koronáért. A legjobb „Képes gyermeklap“-ot negyedévre 1 koronáért. A kitünő képes hetilapot, az „Ország Világ“-ot negyedévre a „Magyar Hirlap“-pal együtt 9 korona 50 fillérért. A „Szerkesztői üzenetek“ rovatában minden előfizető pontos és lelkiismeretes felvilágosítást kap bármely komoly, bizalmas kérdésre. A „Magyar Hirlap“ előfizetési: ára negyedévre hét korona, félévre tizennégy korona, egy hónapra 2 korona 40 fillér. A „Magyar Hirlap“ kiadóhivatala Budapest, V., Honvéd-utca 10. sz.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:

Weisz Ignác.

Szivarkahüvely
LEGJOBB MINŐSÉGÜ

kapható

WEISZ I.

papirkereskedésében.

Legjobb
minőségű
HÓLYAG
PAPIROS
csakis
WEISZ I. nyomdájában
kapható.

Vörösmarty-Album

INGYEN!

A Pesti Napló, amely eddigelé az Ember tragédiáját, Arany János balladáit Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánk bán-ját, a Himfy-Albumot, a Kötők-Albumát, tavaly a remek kivitelű Zichy-Albumon felülmúló fényes és pompával, a Vörösmarty Mihály-Albumot fogja olvasóinak karácsonyi ajándékul adni.

A Vörösmarty-Album, a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvarc alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát. Csongor és Tündét, Vörösmartinek kedves drámai költ-ményét, a Szózatot a Vén cigányt, Szép Ilonkát és Vörösmartynak legkiválóbb költői alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival, husz műmellékletben és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációival, a valóban remek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színnyomású lesz, amilyen eddig alig jelent meg magyar dísműben. A Vörösmarty-Albumot megszerzhetik mindazok, akik a Pesti Naplóra, a mely a legrégebb, legfiúgelmenebb és egyike a legelterjedtebb politikai napilapoknak egy évre előfizetnek.

Akik most lépnek az előfizetők sorába és akár havonta is, de állandóan, legalább egy évig előfizetők maradnak, szintén megkapják a Vörösmarty-Albumot. Minden főreértés elkerülése végett megjegyezzük, hogy akik a Zichy-Albumot az 1903. évre való előfizetés alapján tehát 1903. évi ajándékul kapták, azok a Vörösmarty-Albumot csak úgy kapják meg, ha újra egész évre előfizetnek.

A Pesti Napló előfizetési ára: Egész évre 28 kor.; félre 14 kor.; negyedévre 7 kor.; egy óra 2 kor. 40 fillér. Szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VI., Andrásy-ut 27. sz. a. van.

URAK FIGYELEM!!

Az Első Budapesti Mértékutáni Szabóság Budapesten, VII., Csömöri-u. II.

15 és 18 forintért

készít remek szabással és szakértelmű kidolgozással divatos férfi öltönyöket finom gyapju szövetből. Minták és méretek utasítás küldése ingyen. Ha az ország bármely részében egy helységben 3 megrendelés biztosítva van, értesítésre oda küldjük utazó szabásunkat gazdag mintáinkkal. A t. megrendelő semminemű költséggel nem lesz megterhelve, mert utazó szabásaink évi vasúti bérletjeggyel vannak ellátva.

Szives megkereséseket kér
az Első Budapesti mértékutáni Szabóság, Budapest, VII., Csömöri-u. II.
Klein Adolf főszabász.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lőerőig, szalmakazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóheré-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répavágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes cséplők.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kíváratra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

SCHOTOLA ERNŐ
Budapest, VI., Fonciére palota
ajánlja dus raktárát szab. Kosinszky-féle „Egyszerűség“ szén-kénegezők, saját szabadalmu „Úrdia“ permetezők felnyitható szélkázánál, kénporívők, szőlő-pincegazdasági gépek és eszközökben. — Amerikai juhnyíró-olló gép.
Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Úrfánnyomás Ilos
„ALAPITTATOTT 1872.“